

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2012. december 11.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Iránnal szemben az atomfegyverek elterjedésének megakadályozása érdekében hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Megsemmisítés iránti kereset — Indokolási kötelezettség”

A T-15/11. sz. ügyben,

a **Sina Bank** (székhelye: Teherán [Irán], képviselik: B. Mettetal és C. Wucher-North ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Bishop és G. Marhic, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselek: F. Erlbacher és M. Konstantinidis, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

egyfelől egyrészt az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 281., 1. o.) VIII. mellékletének a felperest érintő részében való megsemmisítése, másrészt a felperesre vonatkozó tanácsi „határozatról szóló” 2010. október 28-i levél megsemmisítése iránti, másfelől egyrészt az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL L 195., 39. o.) – a 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2010. október 25-i 2010/644/KKBP tanácsi határozatból (HL L 281., 81. o.) következő – II. melléklete felperest érintő része, másrészt a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdése, harmadrészt pedig a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontja felperes tekintetében való alkalmazhatatlanságának megállapítása iránti keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: I. Pelikánová elnök (előadó), K. Jürimäe és M. van der Woude bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. június 26-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

Az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben elfogadott korlátozó intézkedések

- 1 A jelen ügy az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben nyomásgyakorlás céljából bevezetett korlátozó intézkedések keretébe illeszkedik, amely intézkedések arra irányulnak, hogy Irán hagyja abban az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységeket és az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését (a továbbiakban: az atomfegyverek elterjedése).

A felperest érintő korlátozó intézkedések

- 2 A felperes Sina Bank köztulajdonban álló részvénytársaságként bejegyzett iráni bank.
- 3 2010. július 26-án a felperest felvették az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL L 195., 39. o.; helyesbítve: HL L 197., 2010.7.29., 19. o.) 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, az atomfegyverek elterjedésében közreműködő szervezetek listájára, amelyet ugyanezen határozat II. melléklete tartalmaz.
- 4 Ennek következtében a felperest felvették az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, 2007. április 19-i 423/2007/EK rendelet (HL L 103., 1. o.) 7. cikke (2) bekezdésében említett, az atomfegyverek elterjedésében közreműködő jogi személyek, szervezetek és szervek listájára is, amelyet ugyanezen rendelet V. melléklete tartalmaz. Ez utóbbi felvétel a 423/2007/EK rendelet 7. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 2010. július 26-i 668/2010/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 195., 25. o.) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételkor, 2010. július 27-én lépett hatályba. A listára való felvétel következtében a felperes pénzeszközeit és gazdasági forrásait a 423/2007 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján befagyasztották.

- 5 A felperesnek a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 423/2007 rendelet V. mellékletében foglalt listákra való felvétele a következő indokokon alapult:

„Ez a bank igen szorosan kapcsolódik a »Daftar«-hoz (a[z iszlám forradalom] legfőbb vezető[jének] hivatala, közel 500 munkatársból álló apparátussal). Ily módon hozzájárul a rezsim stratégiai érdekeinek finanszírozásához.”

- 6 2010. július 29-i levelében az Európai Unió Tanácsa értesítette a felperest egyrészt, hogy felvették a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 423/2007 rendelet V. mellékletében foglalt listákra, másrészt hogy e felvétel indokai az említett mellékletek releváns részeiben szerepelnek, a mellékletek egy példányát pedig csatolták a levélhez. A 2010. július 29-i levél utalt arra a lehetőségre, hogy a felperes 2010. szeptember 15-ig dokumentumokkal alátámasztott arra irányuló kérelmet nyújthat be a Tanácshoz, hogy ez utóbbi vizsgálja felül a felperes említett listákra való felvételét.
- 7 2010. szeptember 8-i levelében a felperes jelezte a Tanácsnak, hogy azon információk, amelyek alapján az őt felvette a listákra, hiányosak vagy elavultak. Felkérte a Tanácsot, hogy vizsgálja felül az említett felvételt a működési módjára vonatkozó naprakésszé tett azon információk alapján, amelyek a levelében, valamint az ezen információk alátámasztására benyújtott dokumentumokban szerepeltek.
- 8 A felperes helyzetének felülvizsgálatát követően a Tanács a fenti 5. pontban már ismertetett indokokkal azonos indokok alapján fenntartotta a felperesnek a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, az atomfegyverek elterjedéséhez hozzájáruló szervezetek listájára való felvételét,

amely listát a 2010/413 határozatnak – a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2010. október 25-i 2010/644/KKBP tanácsi határozatból (HL L 281., 81. o.) következő – II. melléklete tartalmazza. Ez utóbbi felvétel a 2010/644 határozat elfogadásának napján, 2010. október 25-én lépett hatályba.

- 9 Az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 281., 1. o.) a fenti 5. pontban már ismertetett indokokkal azonos indokok alapján szintén fenntartotta a felperesnek a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében említett jogi személyek, szervezetek és szervek listájára való felvételét, amely listát a 961/2010 rendelet VIII. melléklete tartalmazza. Ez utóbbi felvétel a 961/2010 rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételekor, 2010. október 27-én lépett hatályba. E rendelet következtében fennmaradt a felperes pénzeszközeinek és gazdasági forrásainak befagyasztása.
- 10 2010. október 28-i, a felperesnek 2010. december 5-én kézbesített levelében a Tanács arról tájékoztatta a felperest, hogy a 2010/413 határozat II. mellékletében és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében foglalt listákra való felvételének felülvizsgálatát követően, és a 2010. szeptember 8-i levelében előadott észrevételei alapján a 2010/413 határozat és a 961/2010 rendelet szerinti korlátozó intézkedéseknek továbbra is vonatkozniuk kell a felperesre, és ezért a 2010/413 határozatnak – a 2010/644 határozattal módosított – II. mellékletében és a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében foglalt listákra (a továbbiakban: vitatott listák) való felvételét fenn kell tartani. Levele mellékletében a Tanács eljuttatta a felperesnek a szóban forgó jogi aktusok egy példányát.
- 11 2010. október 28-i levelében a Tanács jelezte a felperesnek, hogy a vitatott listákra való felvételének fenntartása a következő indokokon alapult:

„A Tanács úgy véli, hogy az iratokban nincsenek olyan új tényezők, amelyek igazolnák álláspontja megváltoztatását. Következésképpen a Tanács megállapítja, hogy a [2010/413] határozatban szereplő indokok továbbra is fennállnak.”
- 12 2010. december 6-i tértivevényes ajánlott levelében a felperes tájékoztatta a Tanácsot, hogy egyáltalán nem kapott választ a 2010. szeptember 8-i levelére. Ezenkívül kérte a Tanácsot, hogy sürgősen férhessen hozzá az irataihoz, és hogy az juttassa el neki a vitatott listákra való felvételét vagy annak fenntartását alátámasztó dokumentumokat. A felperes 2010. december 20-i tértivevényes ajánlott levelében megismételte ezen információt és e kérelmet.
- 13 2010. december 22-i levelében a Tanács a felperes 2010. december 6-i és 20-i leveleire válaszolva eljuttatta számára a felperes 2010. szeptember 8-i levelére választ adó 2010. október 28-i levele másolatát.
- 14 2010. december 28-i tértivevényes ajánlott levelében a felperes tájékoztatta a Tanácsot, hogy először is a 2010. december 22-i tanácsi levél pontatlansága nem tette számára lehetővé a vele szemben megfogalmazott kifogásokról való tudomásszerzést, másodszor határozottan vitatta az atomfegyverek elterjedésében való bármely közreműködését vagy annak bármilyen finanszírozását, harmadszor pedig kifejtette, hogy a Tanácsnak meg kell indokolnia a felperes vitatott listákra való felvételét vagy annak fenntartását, megjelölve a vele szemben emelt kifogásokat. Egyébiránt a felperes javasolta az iratai felelőssével tartandó brüsszeli (Belgium) találkozó megszervezését annak érdekében, hogy hozzáférhessen az irataihoz.
- 15 A felperes helyzetének felülvizsgálatát követően a Tanács fenntartotta a felperes vitatott listákra való felvételét 2011. december 1-jei hatállyal, azaz a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2011. december 1-jei 2011/783/KKBP tanácsi határozat (HL L 319., 71. o.) elfogadásától kezdve, vagy 2011. december 2-i hatállyal, azaz a 961/2010 rendelet végrehajtásáról szóló, 2011. december 1-jei 1245/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletnek (HL L 319., 11. o.) az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételenek napjától kezdve.

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2012. február 10-én benyújtott keresetlevelében a felperes keresetet indított többek között lényegében a vitatott listákra való felvétele – helyzetének a 2011/783 határozat és az 1245/2011 végrehajtási rendelet elfogadásakor történt felülvizsgálatát követő – fenntartásának megsemmisítése iránt. A keresetet a Törvényszék hivatala az T-67/12. számon vette nyilvántartásba.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 17 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2011. január 6-án benyújtott keresetlevelével megindította a jelen keresetet.
- 18 A Törvényszék Hivatalához 2011. április 20-án benyújtott beadványával az Európai Bizottság beavatkozási kérelmet terjesztett elő a jelen eljárásban a Tanács kérelmeinek támogatása végett. 2011. június 9-i végzésével a Törvényszék negyedik tanácsának elnöke engedélyezte a beavatkozást.
- 19 2011. április 11-én a Tanács benyújtotta ellenkérelmét.
- 20 2011. június 8-án a felperes benyújtotta a választ.
- 21 A Törvényszék Hivatalához 2011. július 6-án benyújtott levelében a Bizottság jelezte, hogy egyetért a Tanács ellenkérelmével, azt teljes mértékben támogatja, és az eljárásgazdaságosság érdekében lemond a beavatkozási beadvány benyújtásáról.
- 22 2011. július 29-én a Tanács benyújtotta a viszonzválaszt.
- 23 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát, és az eljárási szabályzata 64. cikkében foglalt pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos kérdések megválaszolására. A felperes és a Tanács e felhívásra az előírt határidőn belül válaszolt. A Bizottság mindössze annyit közölt, hogy nem vesz részt a tárgyaláson.
- 24 A Törvényszék a 2012. június 26-i tárgyaláson meghallgatta a felperes és a Tanács szóbeli előadásait, valamint a Törvényszék szóbeli kérdéseire adott válaszaikat.
- 25 A felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a 961/2010 rendelet VIII. mellékletét a felperest érintő részében, valamint a felperesre vonatkozó tanácsi „határozatról szóló” 2010. október 28-i levelet;
 - állapítsa meg 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. melléklete felperest érintő részének, valamint a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdésének, és a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának a felperes tekintetében való alkalmazhatatlanságát;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 26 A Bizottság által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- mint elfogadhatatlant utasítsa el egyrészt a felperesre vonatkozó tanácsi „határozatról szóló” 2010. október 28-i levél megsemmisítése iránti kérelmet, másrészt a 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. melléklete felperest érintő része és a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontja felperes tekintetében való alkalmazhatatlanságának megállapítása iránti kérelmet;
 - a keresetet fennmaradó részét mint megalapozatlant utasítsa el;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A 961/2010 rendelet VIII. mellékletének a felperest érintő részében való megsemmisítése iránti kérelemről

- 27 A jelen kérelmet úgy kell értelmezni, mint amely arra irányul, hogy a Törvényszék semmisítse meg a felperesnek a 961/2010 rendelet VIII. mellékletében foglalt listára való felvételét, amelyet a Tanács az említett rendelet 36. cikkének (2) bekezdése alapján a célból rendelt el, hogy az ugyanezen rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti korlátozó intézkedéseket alkalmazzák a felperessel szemben.

Az elfogadhatóságról

- 28 A Bizottság által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék mint elfogadhatatlant utasítsa el egyrészt a felperesre vonatkozó tanácsi „határozatról szóló” 2010. október 28-i levél megsemmisítése iránti kérelmet, másrészt a 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. melléklete felperest érintő része és a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontja felperes tekintetében való alkalmazhatatlanságának megállapítása iránti kérelmet.

A felperesre vonatkozó tanácsi „határozatról szóló” 2010. október 28-i levél megsemmisítése iránti kérelem elfogadhatatlanságára alapított kifogásról

- 29 A Bizottság által támogatott Tanács lényegében azt állítja, hogy a 2010. október 28-i levél nem az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megtámadható jogi aktus, mivel a felperes tekintetében egyáltalán nem vált ki azoktól a jogi aktusoktól eltérő joghatást, amelyekben a Tanács módosítás nélkül fenntartotta a felperesnek a vitatott listákra való felvételét. E levél mindössze az említett jogi aktusok létezéséről és tartalmáról nyújtott tájékoztatást.
- 30 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak és határozatoknak minősülnek az olyan kötelező joghatásokat kiváltó intézkedések, amelyek azzal, hogy lényegesen módosítják a felperes jogi helyzetét, a felperes érdekeit érintik (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 9. pontja, valamint a Törvényszék T-81/97. sz., Regione Toscana kontra Bizottság ügyben 1998. július 16-án hozott ítéletének [EBHT. 1998., II-2889. o.] 21. pontja). Egyébiránt a Bíróság megállapította, hogy a pusztán tájékoztató jellegű aktus nem érintheti a címzett érdekeit, és nem is módosíthatja annak jogi helyzetét az említett aktus kézhezvételét megelőző helyzethez képest (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-457/06. P. sz., Finnország kontra Bizottság ügyben 2007. október 4-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 36. pontját).
- 31 A jelen esetben – ahogy azt a Bizottság által támogatott Tanács is helyesen megjegyzi – a 2010. október 28-i levél mindössze egy olyan aktus, amelyben a Tanács közölte a felperessel egyrészt, hogy a felülvizsgálatot követően fenntartotta a vitatott listákra való felvételét, másrészt pedig e felvétel fenntartásának indokait a 2010/413 határozat 24. cikke (3) bekezdésének és a 961/2010 rendelet 36. cikke (3) bekezdésének megfelelően. Az aktus tehát pusztán tájékoztató jellegű, amely ezért nem képezheti az EK 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti kereset tárgyát.
- 32 Ez azonban nem érinti azt, hogy a felperesre vonatkozó tanácsi „határozatról szóló” 2010. október 28-i levél megsemmisítése iránti kérelmet magának a keresetnek a megfogalmazására és azon körülményekre tekintettel kell értelmezni, amelyek között e kérelmet előterjesztették.

- 33 A Törvényszék írásbeli és szóbeli kérdéseire válaszolva a Tanács kétségtelenül azt állította, hogy a jelen kereset, amely formálisan a tájékoztató levél ellen irányul, nem értelmezhető úgy, mint amely valójában a felperes vitatott listákra való felvételének a felülvizsgálatot követő fenntartása ellen irányul.
- 34 A Tanács azonban figyelmen kívül hagyta, hogy a keresetlevélből kitűnik: a kereset gyakorlatilag a felperes vitatott listákra való felvétele felülvizsgálatát követő fenntartásának megsemmisítésére irányul, amely fenntartás a vele szemben tett korlátozó intézkedések alapja.
- 35 A keresetlevele 64. pontjában maga a felperes jegyezte meg, hogy a 2010. október 28-i levélben a „Tanács [tájékoztatta] a [2010/644 határozattal módosított 2010/413] határozatról és a 961/2010 rendeletről, valamint arról, hogy továbbra is a meghatározott korlátozó intézkedések alatt áll”.
- 36 Egyébiránt a Tanács nem vette figyelembe, hogy a 2010/413 határozat 24. cikkének és a 961/2010 rendelet 36. cikkének keretében a Tanács a vitatott listákra olyan személyeket vagy szervezeteket vett fel, amelyekkel szemben az e rendelkezés szerinti, pénzeszközök és gazdasági források befagyasztásával járó intézkedéseket kívánt alkalmazni, majd tájékoztatta az érintett személyeket és szervezeteket e felvételről, valamint annak indokairól.
- 37 A fenti megfontolásokra tekintettel a jelen esetben a felperesre vonatkozó tanácsi „határozatról szóló” 2010. október 28-i levél megsemmisítése iránti kérelmet úgy kell értelmezni, hogy az nem önmagában a levélre, hanem egyrészt a felperes vitatott listákra – a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében foglalt korlátozó intézkedések felperessel szembeni alkalmazásának céljából – való felvételének a felülvizsgálatot követő fenntartására, másrészt pedig e felvétel fenntartásának a felperessel a 2010. október 28-i levélben közölt indokaira vonatkozik.
- 38 Az EUMSZ 275. cikk (2) bekezdése és az EUMSZ 263. cikk (4) és (6) bekezdése alapján a felperes rendelkezik keresetességi joggal e felvételek megsemmisítése tekintetében.
- 39 Következésképpen a jelen esetben a Bizottság által támogatott Tanács által a felperesre vonatkozó tanácsi „határozatról szóló” 2010. október 28-i levél megsemmisítése iránti kérelemmel szemben hivatkozott elfogadhatatlansági kifogást mint elfogadhatatlant el kell utasítani, e kérelmet pedig a jelen esetben úgy kell értelmezni, hogy az a felperes vitatott listákra való felvétele felülvizsgálatát követő fenntartásának megsemmisítésére vonatkozik.

A 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. melléklete felperest érintő része és a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontja felperes tekintetében való alkalmazhatatlanságának megállapítása iránti kérelem elfogadhatatlanságára alapított kifogásról, valamint a 961/2010 rendelet 16. cikke (2) bekezdése a felperesre való alkalmazhatatlanságának megállapítására irányuló kérelem elfogadhatóságáról

- 40 A Bizottság által támogatott Tanács azt állítja, hogy a 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. melléklete felperest érintő része és a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdése b) pontja felperes tekintetében való alkalmazhatatlanságának megállapítása iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel nem kíséri azon egyedi aktus megsemmisítése iránti kérelem, amelyben a Tanács megállapította a felperes 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. melléklete szerinti listára való felvételének fenntartását. Márpedig az EUMSZ 277. cikk – amely lehetővé teszi a fél számára az általános hatályú aktus jogszerűségének vitatását, a tekintetében való alkalmazhatatlanságára hivatkozással – kiegészítő jellegű, és hivatkozni kell rá az azon egyedi aktussal szembeni megsemmisítés iránti kereset alátámasztására, amelyet a felperes tekintetében olyan általános hatályú aktusok alapján hoztak, amelyeknek jogszerűségét ő a jelen esetben vitatja.

- 41 Először is emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 113. cikke értelmében a Törvényszék hivatalból a felek meghallgatását követően bármikor határozhat arról, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e, ami az ítélkezési gyakorlat szerint kiterjed egyrészt arra, hogy az európai uniós bíróságnak van-e hatásköre a kereset elbírálására (a Bíróság 154/78., 205/78., 206/78., 226/78-228/78., 263/78. és 264/78., 31/79., 39/79., 83/79. és 85/79. sz., Valsabbia és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1980. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 1980., 907. o.] 7. pontja, valamint a Törvényszék T-174/95. sz., Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben 1998. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2289. o.] 80. pontja), másrészt pedig a kereset elfogadhatóságára vonatkozó kérdésekre (a Bíróság 6/60. sz., Humblet kontra État belge ügyben 1960. december 16-án hozott ítélete [EBHT 1960., 1125. o., 1147. o.]). A Törvényszék felülvizsgálata tehát nincs a felek által felvetett elfogadhatatlansági kifogásokhoz kötve (az Elsőfokú Bíróság T-387/00. sz., Comitato organizzatore del convegno internazionale kontra Bizottság ügyben 2002. július 10-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-3031. o.] 36. pontja). Mindazonáltal az uniós bíróság főszabály szerint nem alapíthatja a határozatát akár imperatív jellegű jogalapra vagy elfogadhatatlansági kifogásra, anélkül hogy előtte felhívta volna a feleket az említett jogalappal kapcsolatos észrevételeik megtételére (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-89/08. P. sz., Bizottság kontra Írország és társai ügyben 2009. december 2-án hozott ítéletének [EBHT 2009., I-11245. o.] 50–59. pontját és a C-197/09. RX. II. sz., M kontra EMEA ügyben 2009. december 17-én hozott ítéletének [EBHT 2009., I-12033. o.] 57. pontját).
- 42 Jóllehet a Bizottság által támogatott Tanács elfogadhatatlansági kifogásaival érintett kérelmek alapját a keresetlevélben nem jelölték meg pontosan, az – tekintettel a kérelmek megfogalmazására – csupán az EUMSZ 277. cikk lehet, amelynek értelmében „az Unió intézményei [...] által elfogadott általános hatállyal bíró jogi aktusokra vonatkozó jogvitában bármelyik fél élhet a 263. cikk második bekezdésében meghatározott eszközökkel annak érdekében, hogy az [uniós bíróság] előtt a szóban forgó jogi aktus alkalmazhatatlanságára hivatkozzon”. A felperes és a Tanács a Törvényszék írásbeli és szóbeli kérdéseire válaszolva megerősítették egyébiránt, hogy e kérelmek lényegében a felperes vitatott listákra való felvételének és annak a felülvizsgálatot követő fenntartásának megsemmisítése iránti kérelem alátámasztására felhozott jogellenességi kifogásoknak felelnek meg.
- 43 Ami először is a 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. mellékletének felperest érintő részére vonatkozó jogellenességi kifogást illeti, meg kell jegyezni, hogy azzal a felperes lényegében 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. mellékletének listájára való felvétele fenntartásának alkalmazhatatlanságára hivatkozik. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 277. cikk azon általános elv kifejeződése, amely valamennyi félnek biztosítja a jogot arra, hogy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktus megsemmisítése érdekében vitassa a megtámadott jogi aktus jogalapjául szolgáló korábbi közösségi jogi aktusok érvényességét akkor, ha ez a fél az EUMSZ 263. cikk alapján nem volt jogosult ezen jogi aktusok elleni közvetlen kereset benyújtására, amelyek következményeit anélkül viseli, hogy megsemmisítésük kérelmezésére korábban jogosult lett volna (a Bíróság 6/92. sz., Simmenthal kontra Bizottság ügyben 1979. március 26-án hozott ítélet [EBHT 1979., 777. o.] 39. pontja). Az ítélkezési gyakorlatból ezenkívül az is következik, hogy jogellenességi kifogásra csupán más rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőség hiányában lehet hivatkozni (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-188/92. sz., TWD Textilwerke Deggendorf ügyben 1994. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-833. o.] 17. pontját, C-239/99. sz., Nachi Europe ügyben 2001. február 15-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-1197. o.] 37. pontját és a C-441/05. sz., Roquette Frères ügyben 2007. március 8-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-1193. o.] 40. pontját; lásd továbbá ebben az értelemben a Törvényszék a T-120/99. sz., Kik kontra OHIM [Kik] ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2235. o.] 26. pontját). A jelen esetben a felperes az EUMSZ 275. cikk második bekezdése értelmében közvetlenül jogosult azon jogi aktus megsemmisítése iránti keresetet indítani, amellyel szemben jogellenességi kifogást kíván emelni. E jogi aktus jogellenességére való hivatkozása ezért elfogadhatatlan.

- 44 Következésképpen és akár anélkül, hogy szükséges lenne határozni a Bizottság által támogatott Tanács által felhozott elfogadhatatlansági kifogásról, mint elfogadhatatlant el kell utasítani a 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. mellékletének felperest érintő része alkalmazhatatlanságának megállapítása iránti kérelmet. Ez nem érinti a felperes 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. mellékletének listájára való felvétele felülvizsgálatot követő fenntartásának megsemmisítése iránti kérelem érdemi vizsgálatát, amely kérelmet a felperes jogszerűen nyújtotta be (lásd a fenti 37–39. pontot).
- 45 Ami másodsorban a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésére vonatkozó jogellenességi kifogásokat illeti, meg kell állapítani, hogy ez utóbbi rendelkezések a 2010/413 határozat „II. mellékletében” vagy a 961/2010 rendelet „VIII. mellékletében felsorolt [...] személyek és szervezetek” pénzeszközeinek és gazdasági forrásainak befagyasztását írják elő. A rendelkezések tehát a felperes tekintetében – amelyet azok név szerint nem említenek – az EUMSZ 277. cikk értelmében vett általános hatályú jogi aktust képeznek. A rendelkezések ugyanis objektíve meghatározott helyzetekre alkalmazandók, valamint személyek és szervezetek általánosan és elvont módon meghatározott csoportjai felé fejtenek ki joghatásokat (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Bíróság 307/81. sz., *Alusuisse Italia kontra Tanács és Bizottság* ügyben 1982. október 6-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 3463. o.] 9. pontját). A felperes az EUMSZ 263. cikk értelmében nem jogosult közvetlen kereset indítására e rendelkezésekkel szemben, amelyek pedig a vitatott listákra való felvételének, vagy a felvétel felülvizsgálatot követő fenntartásának az egyik jogalapját képezik. E felvételek célja ugyanis a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében foglalt korlátozó intézkedések alkalmazása volt. Következésképpen olyan jogi aktusokról van szó, amelyek alkalmazhatatlanságára a felperes az EUMSZ 277. cikk alapján hivatkozhat.
- 46 Ugyanakkor a felperes azon lehetőségének megítélésakor, hogy valamely egyedi jogi aktussal szembeni kereset alátámasztására az annak alapjául szolgáló általános határozat szabálytalanságára hivatkozzon, meg kell többek között vizsgálni, hogy a felperes az említett általános határozattal szemben az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében foglalt négy megsemmisítési jogalap valamelyikére hivatkozik-e (lásd ebben az értelemben a Bíróság 9/56. sz., *Meroni kontra Főhatóság* ügyben 1958. június 13-án hozott ítéletét [EBHT 1958., 9. o.]). Márpedig a keresetlevélben a felperes nem jelölte meg, hogy az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében foglalt jogalapok vagy kifogások közül pontosan melyik támasztja alá a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésére vonatkozó jogellenességi kifogásokat. Ezenkívül a felperesnek nem volt lehetősége válaszolni a Törvényszék azon írásbeli és szóbeli kérdéseire, amelyek felhívták arra, hogy az elsőfokú keresetlevélben jelölje meg, hogy mely jogalap vagy kifogás támasztja alá pontosan e jogellenességi kifogásokat.
- 47 Következésképpen az említett jogellenességi kifogásokat nem lehet úgy tekinteni, mint amelyek megfelelnek az eljárási szabályzat 44. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt, az egész keresetlevél alátámasztására felhozott jogalapok és kifogások rövid ismertetésére vonatkozó követelménynek.
- 48 Ezen hivatalból felhozott jogalap alapján mint elfogadhatatlant el kell utasítani a felperes által hivatkozott, a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésére vonatkozó jogellenességi kifogásokat.
- 49 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a kereset csupán annyiban elfogadható, amennyiben az a felperes vitatott listákra való felvételének, vagy a felvétel felülvizsgálatot követő fenntartásának megsemmisítésére irányul (a továbbiakban: megtámadott jogi aktusok). A keresetet ezt meghaladóan mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 50 Keresete alátámasztására a felperes a megtámadott jogi aktusok megsemmisítésével kapcsolatban négy jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az abból eredő nyilvánvaló értékelési hibán alapul, hogy a Tanács felvette a felperest a vitatott listákra, vagy fenntartotta a felvételt, anélkül hogy a felperes megfelelt volna az ilyen felvételt lehetővé tévő alapvető kritériumoknak. A második jogalap az egyenlő bánásmód megsértésén alapul, amely abból ered, hogy a felperest más, a vitatott listákra fel nem vett iráni bankoktól – a Daftartól (az iszlám forradalom vezetőjének hivatala, a továbbiakban: a vezető hivatala, illetve vezető) és az Iráni Iszlám Köztársaság Mostaz’afan Alapítványától (a továbbiakban: Alapítvány) – eltérően, és más, a vitatott listákra felvett iráni bankokkal azonos módon kezelték. A harmadik jogalap a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének, a hatékony bírói jogvédelemhez való jog és az indokolási kötelezettség abból fakadó megsértésén alapul, hogy nem közölték a felperessel sem azon pontos indokokat, sem azon bizonyítékokat és iratokat, amelyek igazolnák a vitatott listákra való felvételét vagy annak fenntartását. A negyedik jogalap a tulajdonhoz való jog és az arányosság elvének abból eredő megsértésén alapul, hogy a felperes pénzeszközeinek és gazdasági forrásainak befagyasztása mindenesetre szükségtelenül és aránytalanul sértette a tulajdonhoz való jogát.
- 51 A gondos igazságszolgáltatás, a pergazdaságosság és a célszerűség elvéből kifolyólag elsőként a harmadik jogalapot kell megvizsgálni. Ennek keretében a felperes három kifogást fogalmaz meg: az első a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének, a második a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, a harmadik pedig az indokolási kötelezettség abból eredő megsértésén alapul, hogy a Tanács anélkül fogadta el a megtámadott jogi aktusokat, hogy közölte volna a felperessel azon pontos indokokat, bizonyítékokat és iratokat, amelyek igazolták a vitatott listákra való felvételét vagy annak fenntartását.
- 52 A fenti 51. pontban kifejtett okokkal megegyező okok miatt először a harmadik jogalap harmadik, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogását kell megvizsgálni.
- 53 Ez utóbbi kifogással a felperes azt állítja, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusok elfogadásával megsértette azon lényeges eljárási szabályt, amely alapján köteles az érintettel közölni a vitatott listákra való felvétel indokait, megadva neki a lehetőséget, hogy előterjeszthesse észrevételeit, ahogy arra a 961/2010 rendelet 36. cikkének (3) bekezdése kifejezetten emlékeztet. A megtámadott jogi aktusok alátámasztására felhozott indokok túl rövidek, homályosak, pontatlanok vagy kitérők ahhoz, hogy indokolásnak lehessen őket tekinteni. A Tanács nem jelölte meg pontosan, hogy a felperes milyen módon áll kapcsolatban a vezető hivatalával vagy járul hozzá az atomfegyverek elterjedéséhez, vagy akár csupán a „rezsím stratégiai érdekeihez”. Nem említette meg, hogy miben áll az állítólagos támogatás (pénzügyi szolgáltatások nyújtása, beleértve a hitellevelek felkínálását és a számlavezetést), sem hogy kik e támogatás állítólagos kedvezményezettjei. A Tanács azon kísérlete, hogy az indokolás e hiányát a jelen bírósági eljárás során orvosolja, nem vehető figyelembe, hiszen azzal sérülne a tisztességes eljáráshoz való jog és a felek uniós bíróság előtti egyenlőségének elve.
- 54 A Bizottság által támogatott Tanács cáfolja a felperes érveit, és azt kéri, hogy a Törvényszék a harmadik jogalap harmadik kifogását mint megalapozatlan utasítsa el.
- 55 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a pénzeszközök és gazdasági források befagyasztása jelentős következményekkel jár az érintett szervezetekre nézve, mivel alkalmas arra, hogy korlátozza őket az alapvető jogaik gyakorlásában (a Bíróság C-548/09. P. sz., Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2011. november 16-án hozott ítéletének [EBHT 2011., I-11381. o.] 49. pontja).
- 56 A hatékony bírói jogvédelem elve magában foglalja, hogy azon uniós hatóság, amely olyan aktust fogad el, amely valamely személlyel vagy szervezettel szemben korlátozó intézkedéseket von maga után, közölje az aktus alapjául szolgáló indokokat, amennyiben lehetséges, vagy ezen aktus elfogadásának időpontjában, vagy legalábbis a lehető leggyorsabban azután, hogy arra sor került, hogy lehetővé tegye

- e személyeknek vagy szervezeteknek a jogorvoslathoz való joguk gyakorlását (lásd a fenti 55. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben hozott ítélet 47. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Mindenesetre az aktus indokolását ezen aktussal együtt kell közölni az érdekelttel, azelőtt hogy az az említett aktussal szemben keresetet nyújtana be. Az indokolási kötelezettség megsértését ugyanis nem teheti szabályossá azon tény, hogy az érdekelt az uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a jogi aktus indokait (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-390/08. sz., Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2009. október 14-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-3967. o.] 80. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot)
- 57 A hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartása érdekében kötelezi a 2010/413 határozat 24. cikkének (3) bekezdése és a 961/2010 rendelet 36. cikkének (3) bekezdése a Tanácsot, hogy állapítsa meg azon egyedi és különös okokat, amelyek igazolják a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése alapján megtett, a pénzeszközöket és gazdasági forrásokat befagyasztó intézkedéseket, és hogy hozza azokat az ezen intézkedések által érintett személyek, szervezetek és szervek tudomására (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 55. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2011. november 16-án hozott ítélet 48. pontját). Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a jelen ügyben a Tanácsnak egyedi közléssel kell eleget tennie a 2010/413 határozat 24. cikkének (3) bekezdése és a 961/2010 rendelet 36. cikkének (3) bekezdése értelmében őt terhelő kötelezettségnek (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 55. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2011. november 16-án hozott ítélet 52. pontját).
- 58 A jelen ügyben a Tanács a 2010. október 28-i levelében jelezte a felperesnek, hogy a megtámadott jogi aktusok azon alapultak, hogy „a [Tanács] szerint az iratok nem tartalmaznak olyan új tényezőket, amelyek igazolnák [a felperes pénzeszközeinek és gazdasági forrásainak befagyasztásával kapcsolatos] álláspontja megváltoztatását, és ezért a [...] 2010/413 határozatban előadott okok [...] továbbra is érvényesek”.
- 59 E levél nem állapít meg olyan egyedi és különös okokat, amelyek igazolják a felperes pénzeszközeinek és gazdasági forrásainak befagyasztását. Az ítélkezési gyakorlatból azonban kitűnik, hogy az indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez és elfogadásának körülményeihez kell igazodnia. Különösen valamely sérelmet okozó aktus akkor kellően indokolt, ha az érintett előtt ismert összefüggésben került sor az elfogadására, amely lehetővé teszi a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (lásd a fenti 56. pontban hivatkozott Bank Melli Iran kontra Tanács ügyben 2009. október 14-én hozott ítélet 82. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 60 A jelen ügyben figyelembe kell venni, hogy egyrészt a 2010/413 határozat egy példányát csatolták a 2010. október 28-i levélhez, másrészt pedig akkor, amikor a felperes megkapta ez utóbbi levelet, a 2010/413 határozatot már közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, nevezetesen 2010. július 27-én. Következésképpen a felperesnek volt lehetősége a pénzeszközeinek és gazdasági forrásainak befagyasztását elrendelő határozat igazolásaként a 2010/413 határozatban kifejtett – a fenti 5. pontban ismertetett – indokok megismerésére.
- 61 Ezenkívül ellenkérelmében a Tanács elismerte, hogy nem „rendelkezett a felperessel kapcsolatban más információkkal, mint amelyek a [vitatott listákra] való felvételére vonatkozó tanácsi indokolásban szerepelnek”. Semmilyen kiegészítő indokot nem közöltek tehát a felperessel a jelen kereset benyújtása előtt.
- 62 Amennyiben a Törvényszék előtt a Tanács a megtámadott jogi aktusokat olyan tényezőkkel kívánja alátámasztani, amelyeket a felperes terjesztett elő a keresete alátámasztása végett, és amelyekből kitűnne, hogy a vezető közvetve, az Alapítványon keresztül ellenőrizte a felperest, emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 56. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében az ilyen indokoláskiegeztítés nem vehető figyelembe a megtámadott jogi aktusok esetlegesen nem kellő indokolásának teljessé tétele érdekében, mivel azt a felperessel a jelen kereset benyújtását követően közölték.

- 63 Következésképpen csupán a fenti 5. pontban ismertetett indokok tekintetében kell válaszolni az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásra.
- 64 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az indokolásnak – ahhoz, hogy megfelelően feladatának, vagyis a hatékony bírói jogorvoslathoz való jog tiszteletben tartása biztosításának – egyrészt elegendő tájékoztatást kell nyújtania az érintettnek a jogai védelméhez, és annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének az uniós bíróság előtti vitatását lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt lehetővé kell tennie, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa ezen aktus jogszerűségét (a fenti 56. pontban hivatkozott Bank Melli Irán kontra Tanács ügyben 2009. október 14-én hozott ítélet 80. pontja). Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy az indokolás megfelelőségét nemcsak a szövegére, hanem a körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére figyelemmel kell értékelni (a fenti 56. pontban hivatkozott Bank Melli Irán kontra Tanács ügyben 2009. október 14-én hozott ítélet 82. pontja).
- 65 Ebből következően a megtámadott jogi aktusok indokolását többek között azon rendelkezésekre, vagyis a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésére tekintettel kell értékelni, amelyek alapján azokat elfogadták, amely rendelkezéseket pedig a szövegezésüket, az elfogadásuk körülményeit, és azon szabályozás célkitűzéseit figyelembe véve kell értelmezni, amelynek azok a részét képezik (lásd a Bíróság C-380/09. P. sz., Melli Bank kontra Tanács ügyben 2012. március 13-án hozott ítéletének 38. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 66 A 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése kötelezi a Tanácsot azon személyek, szervezetek vagy szervek pénzeszközeinek és gazdasági forrásainak befagyasztására, amelyek „közreműködnek [az atomfegyverek elterjedésében], azzal közvetlen kapcsolatban állnak, vagy ahhoz támogatást biztosítanak”, úgy hogy „[ilyen személyeknek, szervezeteknek vagy szerveknek] – akár törvénytelen módon is – a tulajdonában vagy az ellenőrzése alatt állnak, vagy ezek nevében vagy utasítására járnak el”, ehhez pedig esetről esetre kell értékelnie, hogy e feltételek mindegyike teljesül-e az összes érintett személy, szervezet vagy szerv vonatkozásában (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 65. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben ítélet 39. és 40. pontját).
- 67 Következésképpen azon egyedi és különös indokok, amelyeket a Tanács a 2010/413 határozat 24. cikkének (3) bekezdése és a 961/2010 rendelet 36. cikkének (3) bekezdése értelmében köteles megjelölni (lásd a fenti 55. pontot), az érintett személyek, szervezetek és szervek szóban forgó listákra való felvételére vonatkozó okok, vagyis az adott esetben az atomfegyverek elterjedésében való közreműködés, azzal való közvetlen kapcsolat vagy ahhoz támogatás biztosítása, illetve a tulajdonban, ellenőrzés alatt álló vagy más nevében vagy utasítására eljáró jogalanyokat illetően azokat az indokok, amelyek a Tanácsot annak megállapítására indították, hogy a tulajdonlás, ellenőrzés alatt állás vagy a más nevében vagy utasítására való eljárás feltétele teljesül (lásd ebben az értelemben és analógia útján a fenti 65. pontban hivatkozott Melli Bank kontra Tanács ügyben hozott ítélet 43. pontját).
- 68 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a Tanács – ahhoz hogy megfelelően teljesítse a korlátozó intézkedéseket megállapító jogi aktus indokolására vonatkozó kötelezettségét – köteles megemlíteni azon ténybeli és jogi tényezőket, amelyekről ezen intézkedések jogi igazolása függ, valamint azon megfontolásokat, amelyek az intézkedések megtételére indították (lásd ebben az értelemben a fenti 56. pontban hivatkozott Bank Melli Irán kontra Tanács ügyben 2009. október 14-én hozott ítélet 81. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ebből következően főszabály szerint az ilyen jogi aktus indokolásának nemcsak a korlátozó intézkedések alkalmazásának jogszabályi feltételeire, hanem azokra az egyedi és különös okokra is vonatkoznia kell, amelyek miatt a Tanács széles mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy az érintettel szemben ilyen intézkedéseket kell hozni (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-228/02. sz., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott

ítéletének [EBHT 2006., II-4665. o.] 146. pontját; T-49/07. sz., Fahas kontra Tanács ügyben 2010. december 7-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-5555. o.] 53. pontját és a T-86/11. sz., Bamba kontra Tanács ügyben 2011. június 8-án hozott ítéletének [EBHT 2011., II-2749. o.] 47. pontját).

- 69 A Tanács által elfogadott, pénzeszközöket és gazdasági forrásokat befagyasztó intézkedés tehát csupán akkor tekinthető kellően indokoltnak, ha a Tanács megemlíti azon ténybeli és jogi tényezőket, amelyek annak megállapítására indították esettől függően, hogy az érintett személy, szervezet vagy szerv közreműködött az atomfegyverek elterjedésében, azzal közvetlen kapcsolatban állt, vagy ahhoz támogatást biztosított, vagy hogy e személy, szervezet vagy szerv olyan személy, szervezet vagy szerv tulajdonában, ellenőrzése alatt állt, vagy nevében, illetve irányítása alatt járt el, amely közvetlen kapcsolatban állt atomfegyverek elterjedésével, vagy ahhoz támogatást biztosított.
- 70 A felperessel a jelen kereset benyújtását megelőzően a 2010. október 28-i levélben közölt indokokból kitűnik, hogy a megtámadott jogi aktusok a „2010/413 [...] határozatban ismertetett okokon”, mégpedig azon alapultak, hogy „[A felperes] igen szorosan kapcsolódik a »Daftar«-hoz (a legfőbb vezető hivatala, közel 500 munkatársból álló apparátussal)” és „[i]ly módon hozzájárul a rezsim stratégiai érdekeinek finanszírozásához”. A tárgyaláson a Tanács kifejtette, hogy ezzel a megtámadott jogi aktusokat kettős indokra kívánta alapítani: egyrészt arra, hogy az iráni rezsim ténylegesen az ellenőrzése alatt tartotta a felperest, másrészt pedig hogy az ilyen ellenőrzésből majdnem biztosan arra lehetett következtetni, hogy a felperes finanszírozta az atomfegyverek elterjedését. Következésképpen a Tanács a megtámadott jogi aktusokat egyrészt a felperesnek az atomfegyverek elterjedésében való közreműködésére, azzal való közvetlen kapcsolatára vagy annak felperes általi támogatására, másrészt a felperes olyan személy vagy szervezet általi ellenőrzésére kívánta alapítani, amely ugyanilyen tevékenységben vesz részt, azzal közvetlen kapcsolatban áll, vagy ahhoz támogatást biztosít, és amelyet a felperessel közölt indokokban a vezető hivatalaként azonosítottak. A felperes megértette e kettős indokot, és vitatja egyrészt, hogy olyan személyek, szervezetek vagy szervek ellenőrzik, amelyek atomfegyverek elterjedésében működnek közre, azzal közvetlen kapcsolatban állnak, vagy ahhoz támogatást biztosítanak – mint például az iráni hatóságok –, másrészt hogy közreműködött az atomfegyverek elterjedésében, azzal közvetlen kapcsolatban állt, vagy ahhoz támogatást biztosított.
- 71 Ami először is a felperessel közölt azon indokokat illeti, amelyek a felperes olyan személyek, szervezetek vagy szervek általi ellenőrzésére vonatkozik, amelyek atomfegyverek elterjedésében működtek közre, azzal közvetlen kapcsolatban álltak, vagy ahhoz támogatást biztosítottak, ezen indokok nem kellően különösek és konkrétak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a felperesnek és a Törvényszéknek azon okok megértését, amelyek a Tanácsot annak megállapítására vezették, hogy e kritérium a jelen ügyben teljesült.
- 72 A Tanács szerint „[a felperes] igen szorosan kapcsolódik a »Daftar«-hoz (a legfőbb vezető hivatala, közel 500 munkatársból álló apparátussal)”. Márpedig a „harmadik személyekkel való kapcsolat” fogalma önmagában homályos és pontatlan. E fogalom nem kapcsolódik magától értetődően és közvetlenül a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti „ellenőrzés” fogalmához. A Tanács nem említett egyetlen olyan pontos és konkrét tényezőt sem, amely bizonyítja a vezető hivatala által a felperes felett gyakorolt esetleges ellenőrzést.
- 73 A jelen ügy összefüggésében a „»Daftar«-ral (a legfőbb vezető hivatala, közel 500 munkatársból álló apparátussal)” való „kapcsolat” fogalmának használata még inkább homályos és pontatlan, mivel az említett hivatalt nem azonosították olyan személyként, szervezetként vagy szervként, amely közvetlen kapcsolatban áll az atomfegyverek elterjedésével, vagy ahhoz támogatást biztosít. Ahogy azt a felperes jogosan megjegyzi, a vezető hivatala nem szerepel a vitatott listákon, miközben más, Iránban politikai feladatokat végző szervezetek vagy más kormányzati szervek felkerültek ugyanezekre a listákra amiatt, hogy olyan személyeknek, szervezeteknek vagy szerveknek minősültek, amelyek az atomfegyverek elterjedésében közreműködtek, azzal közvetlen kapcsolatban álltak, vagy ahhoz támogatást biztosítottak. Egyébiránt a Tanács nem jelölte meg azon konkrét jogalapokat, amelyek lehetővé tették a

vezető hivatalának, hogy az maga vagy adott esetben tagjai közvetítésével ellenőrizze a felperest a célból, hogy az a hivatal érdekében járjon el, és többek között pénzügyi támogatást biztosítson az atomfegyverek elterjedéséhez.

- 74 Mivel a felperes a beadványaiban elismeri, hogy részben a vezető hivatala által irányított Alapítvány tulajdonában állt és áll még ma is, és hogy a Tanács a jelen eljárás keretében a megtámadott jogi aktusok megalapozottságának igazolására ezen tényezőkre kíván támaszkodni, meg kell állapítani, hogy ezen indokok újak, mivel a Tanács a jelen kereset benyújtását megelőzően nem közölt a felperessel a közte és a vezető között az Alapítvány közreműködésével fennálló kapcsolatra vonatkozó indokokat, hanem mindössze a felperes és a vezető hivatala között fennálló kapcsolatokra alapított indokokat. A vezető, az Alapítvány és a felperes közötti kapcsolatot a Tanács a jelen kereset benyújtása előtt nem említette, és talán nem is ismerte azokat ezen időpontig. Feltételezve akár azt, hogy e kapcsolatok elegendőek a felperes pénzeszközei és gazdasági forrásai befagyasztásának igazolásához, azok új, késedelmesen felhozott indokok, és ezért azokat a fenti 56. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a Törvényszék nem fogadhatja el.
- 75 Mivel a Tanács által közölt más különös és konkrét tényező hiányában nem lehetséges megítélni a megtámadott jogi aktusok megalapozottságát – annyiban, amennyiben azok a felperes és az iráni rezsim közötti, a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének b) pontja és a 961/2010 rendelet 16. cikkének (2) bekezdése értelmében véve fennálló kapcsolatokon alapulnak – kizárólag a Tanács által ténylegesen közölt indokok, vagyis az alapján, hogy a „[a felperes] igen szorosan kapcsolódik a »Daftar«-hoz (a legfőbb vezető hivatala, közel 500 munkatársból álló apparátussal)”.
- 76 A felperessel közölt indokok ezen első típusa nem tekinthető tehát úgy, mint amely a megtámadott jogi aktusok kellő indokolását biztosítják.
- 77 Ami másodsorban a felperessel közölt azon indokokat illeti, amelyek a felperesnek az atomfegyverek elterjedésében való közreműködésére, azzal való kapcsolatára vagy annak felperes általi támogatására vonatkozik, azok nem kellően különösek és konkrétak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a felperesnek és a Törvényszéknek azon okok megértését, amelyek a Tanácsot annak megállapítására indították, hogy a jelen ügyben teljesült azon kritériumok valamelyike, amelyeket a jogszabály megkövetel annak megállapításához, hogy valamely személy, szervezet vagy szerv az atomfegyverek elterjedésében közvetlenül közreműködik.
- 78 A Tanács szerint a felperes „hozzájárul a rezsim stratégiai érdekeinek finanszírozásához”. Jóllehet – ahogy a felperes jelzi – ezen indok mindössze a felperesnek a „rezsim stratégiai érdekeinek finanszírozását”, nem pedig az atomfegyverek elterjedéséhez való feltételezett hozzájárulását érinti, ez utóbbi tevékenység – ahogy azt a Tanács is állítja – a „rezsim stratégiai érdekei” fogalmába szükségszerűen beletartozik. Következésképpen ezt az indokot úgy lehet értelmezni, hogy a Tanács ténylegesen azt róta fel a felperesnek, hogy az atomfegyverek elterjedésének finanszírozásához járult hozzá.
- 79 Amennyiben a Tanács a felperesnek az atomfegyverek elterjedésének „finanszírozásához” való „hozzájárulásából” arra kívánt következtetni, hogy az „igen szorosan kapcsolódik [...] a legfőbb vezető hivatal[ához]”, a fenti 73–76. pontban kifejtettekkel azonos indokok alapján meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusokat nem indokolták jogilag megkövetelt módon, mivel a szóban forgó érdekkapcsolatot nem jelölték meg kellően különösen és konkrétan ahhoz, hogy lehetővé tegyék a felperesnek és a Törvényszéknek az említett jogi aktusok e tekintetben való megalapozottságának értékelését.
- 80 Feltételezve akár, hogy a Tanács a felperesnek az atomfegyverek elterjedésének finanszírozásához való hozzájárulását kívánta bizonyítani, semmi esetre sem terjesztette elő az e tevékenységhez a felperes által nyújtott finanszírozás különös és konkrét – például a finanszírozás jellegére, összegére vagy rendeltetésére vonatkozó – bizonyítékát.

- 81 A felperessel közölt indokok ezen második típusa az előzőhöz képest még inkább nem tekinthető tehát úgy, mint amely a megtámadott jogi aktusok kellő indokolását biztosítja.
- 82 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a megtámadott jogi aktusokat a Tanács nem indokolta meg a jogilag megkövetelt módon, és így megsértette a 2010/413 határozat 24. cikkének (3) bekezdése és a 961/2010 rendelet 36. cikkének (3) bekezdése értelmében őt terhelő, az indokok közlésére vonatkozó kötelezettséget, valamint az indokolási kötelezettséget, amely általában az általa elfogadott jogi aktusok vonatkozásában terheli.
- 83 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap harmadik, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogásának helyt kell adni, és ez alapján a megtámadott jogi aktusokat meg kell semmisíteni, anélkül hogy szükséges lenne határozni a kereset harmadik jogalapjának első és második kifogásáról, valamint az első, második és negyedik jogalapjáról.
- 84 Ami a 961/2010 rendelet VIII. melléklete a felperest érintő részében való megsemmisítésének időbeli hatályát illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a megsemmisítés a felperesnek az említett mellékletben foglalt listára való felvételének a megsemmisítését is maga után vonja. Márpedig e felvétel ugyanolyan jellegű, mint a 961/2010 rendelet, amely általános hatályú, és amely 41. cikkének második bekezdése szerint a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, ami megfelel a rendeletek EUMSZ 288. cikk szerinti joghatásainak.
- 85 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 60. cikkének második bekezdése értelmében az EUMSZ 280. cikktől eltérve a Törvényszék valamely rendeletet, vagy akár annak valamely rendelkezését semmissé nyilvánító határozata csak a hivatkozott alapokmány 56. cikkének első bekezdésében említett fellebbezési határidő lejártának napjától vagy – ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be – a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba. A Tanácsnak a jelen ítélet kihirdetésétől számítva tehát két hónap – mely határidő a távolságra tekintettel tíznapos átalány-határidővel meghosszabbodik – áll rendelkezésére ahhoz, hogy orvosolja a jelen ítéletben megállapított jogsértést, adott esetben újabb korlátozó intézkedést hozva a felperessel szemben.
- 86 Azon kockázat, hogy a 961/2010 rendelet VIII. melléklete által a felperes tekintetében előírt korlátozó intézkedések hatékony érvényesülése súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedhet, a jelen ügyben nem tűnik elég súlyosnak az említett rendelet hatályának a Bíróság alapokmánya 60. cikkének második bekezdésében meghatározott időtartamon felüli fenntartásához, figyelembe véve az ezen intézkedéseknek a felperesek jogaira és szabadságaira gyakorolt jelentős hatását (lásd analógia útján a Törvényszék T-316/11. sz., Kadio Morokro kontra Tanács ügyben 2011. szeptember 16-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 38. pontját).
- 87 Az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében a Bíróság, ha azt szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktusoknak azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.
- 88 A jelen esetben a 961/2010 rendelet VIII. melléklete megsemmisítése hatálybalépésének időpontja és a 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. melléklete megsemmisítése hatálybalépésének időpontja közötti különbség fennállása súlyosan sértheti a jogbiztonságot, mivel e két jogi aktus azonos intézkedéseket szab ki a felperessel szemben.
- 89 A 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. mellékletének joghatásait tehát a felperes tekintetében a 961/2010 rendelet VIII. melléklete megsemmisítésének hatálybalépéséig fenn kell tartani (lásd analógia útján a fenti 86. pontban hivatkozott Kadio Morokro kontra Tanács ügyben hozott ítélet 39. pontját).

A költségekről

- 90 A Törvényszék eljárási szabályzata 87. cikkének 3. §-a alapján részleges pernyertesség esetén a Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.
- 91 Mivel a Törvényszék a keresetnek részben helyt adott (lásd a fenti 49. pontot), az adott ügy körülményeinek helyes mérlegelése megkívánja, hogy a Tanács viselje a felperes részéről felmerült költségek kétharmadát, valamint saját költségeinek kétharmadát. A felperes viseli a saját költségi egyharmadát, valamint a Tanács részéről felmerült költségek egyharmadát.
- 92 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a első bekezdésének alkalmazásában az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Ebből következően a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a Sina Bankot érintő részükben megsemmisíti az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat – a 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2010. október 25-i 2010/644/KKBP tanácsi határozatból következő – II. mellékletét, és az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 423/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. október 25-i 961/2010/EU tanácsi rendelet VIII. mellékletét.**
- 2) **A Törvényszék a 2010/413 határozat – 2010/644 határozattal módosított – II. mellékletének joghatásait a Sina Bank tekintetében a 961/2010 rendelet VIII. melléklete megsemmisítésének hatálybalépéséig fenntartja.**
- 3) **A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 4) **A Tanács viseli a Sina Bank részéről felmerült költségek kétharmadát, valamint saját költségeinek kétharmadát.**
- 5) **A Sina Bank viseli a saját költségi egyharmadát, valamint a Tanács részéről felmerült költségek egyharmadát.**
- 6) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. december 11-i nyilvános ülésen.

Aláírások